

LAMENTATIO SECUNDA SECUNDI DIEI

MEM.

Cui comparabo te, vel cui assimilabo te,
filia Jerusalem?
Cui exaequabo te, et consolabor te,
virgo, filia Sion?
Magna est enim velut mare contritio tua;
quis medebitur tui?

NUN.

Prophetae tui viderunt tibi
falsa et stulta;
nec aperiebant iniquitatem tuam,
ut te ad poenitentiam provocarent;
viderunt autem tibi assumptiones falsas,
et ejectiones.

SAMECH.

Plauserunt super te manibus
omnes transeuntes per viam;
sibilaverunt et moverunt caput suum
super filiam Jerusalem:
Haec cine est urbs, dicentes, perfecti decoris,
gaudium universae terrae?

PHE.

Aperuerunt super te os suum
omnes inimici tui;
sibilaverunt, et fremuerunt dentibus;
et dixerunt: Devorabimus;
en ista est dies quam exspectabamus;
invenimus, vidimus.

AIN.

Fecit Dominus quae cogitavit;
complevit sermonem suum,
quem praeceperat a diebus antiquis:
destruxit, et non pepercit,
et laetificavit super te inimicum,
et exaltavit cornu hostium tuorum.

SADE.

Clamavit cor eorum ad Dominum
super muros filiae Sion:
Deduc quasi torrentem lacrymas
per diem et noctem;
non des requiem tibi,
neque taceat pupilla oculi tui.

(*Elegia secunda, 13–18*)

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.